

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/182/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814202243
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8814202243.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08, Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej: U. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, XXX XX Q. nad S., t.č. F. XXX/X, X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 740, 95 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 10C/11/2014-37 zo dňa 13.10.2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 10C/11/2014-57 zo dňa 07.04.2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 102,15 Eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 50,66 Eur od 18.3.2011 do zaplatenia, 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 25,49 Eur od 18.4.2011 do zaplatenia, 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 26,- Eur od 18.5.2011 do zaplatenia, na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom vyslovil, že pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962 do konania Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10C/11/2014. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 42 ods. 4, § 43 ods. 1, 2, 3, 5, 6, 7 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 663, § 671, § 682, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 53 ods. 4 písm. k), 54 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 1 č. 87/1995 Z.z., § 93 ods. 1 až 4 Občianskeho súdneho poriadku.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 740,95 eur s prísl. .

Podaním doručeným súdu dňa 9.9.2014 oznámil vstup do konania vedľajší účastník - Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, Bratislava.

Žalobca namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania. Keďže v danej veci vstúpila do konania právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv, pričom v tomto konaní ide o spotrebiteľskú vec, o námietke žalobcu vo vzťahu k vstupu vedľajšieho účastníka konania rozhodol tak, že námietku považoval za neopodstatnenú a vstup vedľajšieho účastníka do konania pripustil.

Konštatoval, že právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „ST“) ako poskytovateľ a žalovaný ako účastník a nájomca uzavreli zmluvu o poskytovaní služby a nájme KZ č. 9904078737 dňa 8.2.2011, ktorou sa poskytovateľ zaviazal zriadiť a poskytovať žalovanému službu Magio Sat - Jar 2011 s viazanosťou 24 mesiacov s tým, že v ďalšom boli uvedené parametre produktov poskytnutých žalovanému s uvedením spôsobu ich dodania a aktivácie. Poskytovateľ sa zaviazal prenechať nájomcovi uvedené KZ. Nájomca sa zaviazal mesačne platiť ST cenu nájmu KZ (nájomné) podľa platného Cenníka ST a v prípade nájmu niektorého z nižšie uvedených KZ aj jednorazový poplatok za jeho aktiváciu. Nájomca sa zaviazal v prípade výpovede zmluvy o nájme z dôvodov na jeho strane a nevrátení KZ a príslušenstva uhradiť zmluvnú pokutu stanovenú v tejto zmluve alebo podľa cenníka na prenájom KZ účinného v čase podpisu zmluvy.

Žalobca vystavil žalovanému faktúru č. 1724927585 splatnú dňa 17.3.2011, znejúcu na sumu 50,66 eur, faktúru č. 6727961275 splatnú dňa 17.6.2011, znejúcu na sumu 638,80 eur, faktúru č. 726946235 splatnú dňa 17.5.2011 znejúcu na sumu 26 eur a faktúru č. 8725938538 splatnú dňa 17.4.2011, znejúcu na sumu 25,49 eur.

Pohľadávka voči žalovanému bola na žalobcu postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2013.

Spornú zmluvu považoval za spotrebiteľskú zmluvu.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o poskytovaní služby a nájme KZ, na základe ktorej boli žalovanému právnym predchodcom žalobcu poskytované služby, tak ako boli vyúčtované jednotlivými faktúrami, pričom žalovaný sumu za tieto služby neuhradil, preto v tejto časti žalobu považoval za dôvodnú a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 102,15 eur.

Ďalším nárokom uplatňovaným žalobcom bol nárok na úhradu sumy 638,80 eur na základe faktúry č. 6727961275, ktorou bola žalovanému právnym predchodcom žalobcu vyúčtovaná Magio Sat pokuta v sume 199 eur a suma 439,80 eur za ostatné služby, pričom sa jednalo dvakrát o pokutu za Magio Box v sume po 150 eur, dvakrát pokuta za diaľkový ovládač v sume po 20 eur, dvakrát pokuta za kartu v sume po 19,95 eur a dvakrát pokuta za ostatné príslušenstvo v sume po 29,95 eur.

Jednou z uplatňovaných zmluvných pokút je Magio Sat pokuta vo výške 199,- eur. Žalobca si uplatňuje predmetný nárok z titulu zmluvnej pokuty, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Žalobca si vo faktúre č. 6727961275 uplatnil aj ďalšie zmluvné pokuty a to pokutu za Magio Box v sume 150 eur, pokutu za diaľkový ovládač v sume 20 eur, pokutu za kartu 19,95 eur a pokutu za ostatné príslušenstvo v sume 29,95 eur, spolu v sume 439,80 eur.

Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie týchto zmluvných pokút, žalobca svoje právo odvíja od zmluvy, cenového výmeru, tarify a cenníka s odkazom na Obchodné podmienky, pričom čo sa týka zmluvy, táto je typovou zmluvou, ktorá je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Zo žalobného návrhu pritom ani nie je zrejmé, z akých dôvodov si žalobca uplatňuje proti žalovanému uvedené zmluvné pokuty, keďže v danom prípade nebolo z jeho strany preukázané, že by došlo k strate, odcudzeniu jednotlivých zariadení, či ich poškodeniu alebo že by ich žalovaný odmietol žalobcovi vydať. Dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde.

Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu v časti nároku na zmluvnú pokutu vo výške 199 eur a zmluvné pokuty v sume 439,80 eur.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Úspešnejšiemu účastníkovi, žalovanej po odrátaní jej neúspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72% (86 - 14 = 72%). Žalovanej však žiadne trovy konania nevznikli, preto jej súd ani náhradu trov nepriznal.

Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane úspešnejšieho účastníka vznikol nárok na náhradu pomernej časti uplatnených trov odvíjajúcich sa od úspechu žalovanej. Vedľajší účastník oznámil vstup do konania podaním doručeným súdu 9.9.2014. Do verejného vyhlásenia rozsudku však vedľajší účastník súdu nedoručil súdu vyjadrenie k veci, preto súd o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi rozhodol tak, že mu ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku, a to proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník. Uviedol, že žalobca si v konaní v rámci svojho nároku uplatňuje viaceré zmluvné pokuty zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu namietal uplatnený nárok žalobcu iba v časti zmluvných pokút a teda nenamietal nárok žalobcu na zaplatenie faktúr za poskytnuté telekomunikačné služby. Súd nepriznal trovy vedľajšiemu účastníkovi z dôvodu, že do verejného vyhlásenia rozsudku (13.11.2014) nedoručil vyjadrenie k veci. Skutočnosť, že vedľajší účastník nedoručil vyjadrenie vo veci samej nemôže vyplývať zo spisu, keďže vedľajší účastník zaslal vyjadrenie vo veci dňa 17.10.2014 priamo na súd. Z tohto dôvodu mal súd priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia, keďže vyjadrenie vo veci samej poslal dňa 17.11.2014 a súd vo veci samej vyhlásil rozsudok až dňa 13.11.2014. Poukázal na ust. § 93 ods. 4 OSP, čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, § 24 a 25 OSP. Už len samé tvrdenie neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom, za súčasnej povinnosti súdu ex offio ich skúmať je účelným úkonom a účelným spôsobom bránením práv účastníka. Opodstatnenosť trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka potvrdzuje aj judikatúra Krajského súdu v Banskej Bystrici a Krajského súdu v Prešove. Mal za to, že trovy boli účelne vynaložené a boli dostatočne preukázané. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil rozsudok v jeho napadnutej časti tak, že žalobca je povinný vedľajšiemu účastníkovi zaplatiť trovy konania vo výške 99,06 eur, alternatívne žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Žalovaná sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadrila.

Žalobca v podaní zo dňa 17.12.2014 vo vzťahu k tvrdeniu vedľajšieho účastníka o neplatnosti dojednania zmluvnej pokuty poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/31/2012-157 zo dňa 19.03.2013. Uviedol, že podľa platnej právnej úpravy ako aj rozhodovacej praxe Súdneho dvora EÚ je sudca všeobecného súdu povinný ex offio prihliadať na nečestné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu v konaniach na ochranu spotrebiteľa. Úkony vedľajšieho účastníka nie sú potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. Účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, a teda pomoc v spore niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie, to však neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom (tzv. skrátené konanie). Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Samotný status právnickej osoby, ktorý vyplýva z § 93 ods. 2 O.s.p. neznamená, že vstup vedľajšieho účastníka je vždy prípustný. Poukázal na vládny návrh novely Občianskeho súdneho poriadku, konkrétne na novelizované znenie § 93 ods. 3, 5, 6 O.s.p.. Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorí sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p..

Odvolací súd po tom, čo mu bola vec súdom prvého stupňa predložená na rozhodnutie o odvolaní vedľajšieho účastníka z obsahu spisu zistil, že deň vyhlásenia rozsudku uvedený v zápisnici o verejnom vyhlásení rozsudku a v písomnom vyhotovení rozsudku nie je totožný. Z tohto dôvodu uznesením č.k. 15Co/24/2015-55 zo dňa 18.02.2015 vrátil vec súdu prvého stupňa na postup podľa ust. § 164 Občianskeho súdneho poriadku.

Súd prvého stupňa uznesením č.k. 10C/11/2014-57 zo dňa 07.04.2015 opravil rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 10C/11/2014-37 zo dňa 13.10.2014 tak, že dátum vyhlásenia rozsudku správne znie: 13.10.2014.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a zistil, že rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka je vecne správny.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že vedľajší účastník oznámil súdu prvého stupňa svoj vstup do konania na podporu žalovanej - spotrebiteľa v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. dňa 09.09.2014.

Súd prvého stupňa zaslal vedľajšiemu účastníkovi žalobu spolu s prílohami, ktoré boli jeho právnomu zástupcovi doručené dňa 17.09.2014.

Súd prvého stupňa verejne vyhlásil rozsudok dňa 13.10.2014.

Vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe datované dňom 17.10.2014 bolo súdu prvého stupňa doručené dňa 22.10.2014. V podaní vedľajší účastník poukázal na charakter žalobcom uplatňovaných zmluvných pokút ako neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 99,06 eur, pozostávajúce z odmeny právneho zástupcu za dva úkony právnej služby -1/ prevzatie a príprava zastúpenia, 2/ vyjadrenie k žalobe.

Podľa § 142 ods. 1 a 2 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaná bola v konaní v prevažnej miere úspešná, preto jej v zmysle § 142 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania, rovnako aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval v konaní na jej podporu. Odvolací súd nespochybňuje, že vedľajší účastník má právo dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom a uplatniť si v konaní trovy právneho zastúpenia. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou SR, ktorá v článku 47 ods. 2 stanovuje, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník ako právnická osoba - občianske združenie, nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať.

V danej veci je však rozhodujúcou skutočnosťou to, že vedľajší účastník podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k žalobe až po verejnom vyhlásení rozsudku súdom prvého stupňa. Predmetné vyjadrenie nebolo spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci a na jeho základe nedošlo k reálnej pomoci žalovanej - spotrebiteľovi v spore, ochrane jej práv v konaní. Preto vzniknuté trovy vedľajšieho účastníka (trovy pozostávajúce z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka) nepredstavujú účelne vynaložené trovy konania. Vedľajší účastník mal k dispozícii žalobu počnúc dňom 17.09.2014. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku dňa 13.10.2014 bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu prvého stupňa od 17.09.2014. Vedľajší účastník mal dostatok času na to, aby zaujal stanovisko k žalobe a toto doručil súdu prvého stupňa pred termínom verejného vyhlásenia rozsudku. Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že obsahom spisu v čase vyhlásenia rozsudku nebol návrh vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Preto rozhodnutie súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi bolo vecne správne.

Za tohto stavu odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalobca bol odvolacom konaní úspešný, trovy odvolacieho konania si však neuplatnil, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.